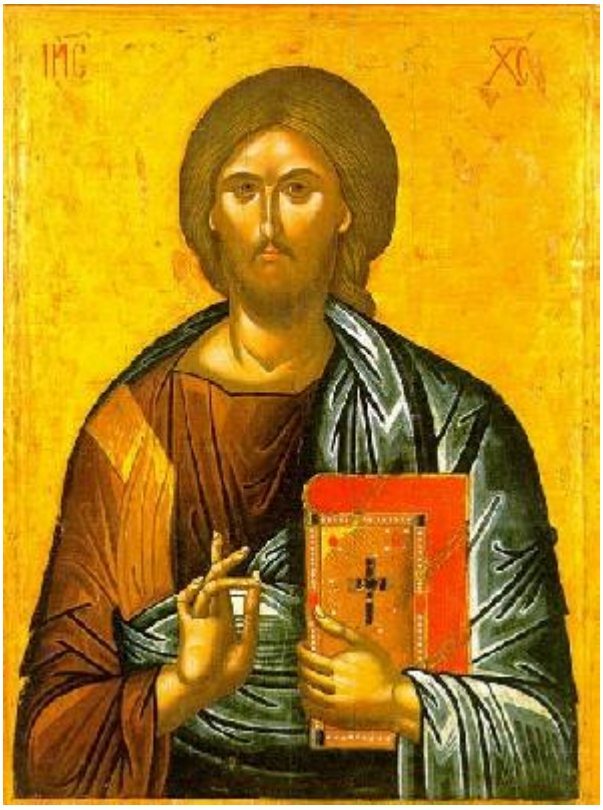
31.05.2024 г. / 05:56:21

Вяра

Истинската християнска вяра - I-ва част

В този материал ще разкрием къде са корените на отстъплението от истинската православна християнска вяра в Бог, в какъв момент и как официалните поместни църкви отпадат от нея и къде тя се запазва чиста и неомърсена от еретически пагубни нововъведения.

Фактически ще завършим и представим, с Божията помощ и ако Господ даде, в пълнота истинското спасително православно изповедание на вярата!

Началото на еретическата зараза, която постепенно обхваща Западната църква, отделя я от православието и впоследствие започва да се прехвърля на Изток, всъщност започва още през 589 г. на Третия поместен събор в Толедо, Испания. Не случайно по-късно сатана ще даде именно на Испания, за благодарност, половината свят *(виж Мат. 4:8,9)*. На този Толедски събор ЗА ПЪРВИ ПЪТ СЕ ПРИЕМА ПЕЧАЛНО ИЗВЕСТНАТА, ФАТАЛНА И ПАГУБНА ЗА МНОГО ДУШИ „ПОПРАВКА” В СИМВОЛА НА ВЯРАТА, наречена **Филиокве** (*Filioque)* – латинска фраза, която означава „...и от Сина“ (на латински „Филио"- от Сина, „кве“ – и, „и от Сина“). В православния Никео-цариградски Символ на вярата, утвърден

през 381 г. от светите отци на Втория Вселенски Събор, се казва ясно, че Светия Дух изхожда САМО от Бога Отец. Това е основано на думите на Самия Иисус в Свещеното Писание: „Когато дойде Утешителят, Когото ще ви пратя от Отца, **Духът на истината, Който изхожда от Отца**, Той ще свидетелства за Мене" *(Иоан.15:26)*. И пак: "Аз ще помоля Отца, и ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас во веки - Духът на истината" (14:16-17). И още: "Това ви казах, бидейки с вас. А Утешителят, Дух Светий, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съм ви говорил" (ст.25-26)".

Но въпреки това латинските нечестивци предпочитат ДА ПОПРАВЯТ САМИЯ ХРИСТОС, като заявяват, че Светия Дух излиза и от Него.

Отначало папите не са съгласни с еретическото умуване, но не вземат решителни мерки, както е по каноните, и резултата не закъснява. Скоро духовната отрова прониква и във Ватикана. Това начало на антихристово превъзнасяне над Самия Господ днес вече се изразява в безумни римски „догмати" за „непогрешимост на папата", за „непорочното зачатие на Богородица" (т.е. че тя самата е заченатa непорочно подобно на Иисус Христос – връщане към езическите вярвания в „богинята майка") и т.н.

Следствията от фаталното папско отклонение се отразяват на отношенията между запада и изтока, и още в IX в. България например става сцена на сблъсък между спорещите страни. Покръстителят на княз Борис I Михаил и на целия ни народ – Цариградския патриарх Фотий I, е личност от изключително важно значение както за християнството на българите, ТАКА И ИЗОБЩО ПРАВОСЛАВНОТО ИЗПОВЕДАНИЕ И ИЗОБЛИЧАВАНЕТО НА ЛАТИНСКАТА ЕРЕС!

През 867 г. патриарх Фотий свиква в Константинопол

църковен събор, на който са извикани и УЧАСТВАТ ВСИЧКИ ИЗТОЧНИ ПАТРИАРСИ. Основен въпрос за обсъждане било отклонението на папството от Никейския Символ на вярата, чрез твърдението, че Дух Свети изхождал не само от Отца, но и от Сина. Това нарушение на основен християнски догмат било явно проявено и забелязано при службите на папските мисионери в България. Патриарх Фотий с основание настоявал, че Filioque е нарушение на християнската догматика и следователно е ЕРЕС. ОЩЕ ТОГАВА СЪБОРЪТ АНАТЕМОСАЛ ПАПА НИКОЛАЙ I И ВСИЧКИ, КОИТО СА ПРИЕЛИ ПОПРАВКАТА В ХРИСТИЯНСКИЯ ДОГМАТ, КАТО ЕРЕТИЦИ!

ТОВА Е МОМЕНТ ОТ ИЗКЛЮЧИТЕЛНА ВАЖНОСТ В ИСТОРИЯТА НА ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА И НА ИСТИНСКОТО ХРИСТИЯНСКО ИЗПОВЕДАНИЕ НА ВЯРАТА В СВЕТАТА ТРОИЦА, на който в съвремието абсолютно преднамерено и целенасочено се обръща много малко внимание.

Фактически решението на всички православни патриарси от 867 г. ОФИЦИАЛНО ФИКСИРА, ИЗОБЛИЧАВА И ОСЪЖДА ЕРЕС, КОЯТО ОТ ТОЗИ МОМЕНТ НАТАТЪК ЩЕ ПОВЕДЕ ВЕЧЕ ОТКРИТА И УПОРИТА САТАНИНСКА БОРБА С ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА И ПРАВОСЛАВНИТЕ МОНАРХИИ. ТЯ ЩЕ ИМА МОЩНАТА ФИНАНСОВА, ПОЛИТИЧЕСКА И ВОЕННА ПОДКРЕПА НА ЗАПАДНИ ВЛАДЕТЕЛИ, РИЦАРСКИ ОРДЕНИ, СИЛНИ ДЪРЖАВИ, КАТО ВЕНЕЦИАНСКАТА РЕПУБЛИКА И НА НАМИРАЩИЯТ СЕ В НЕЯ И СТОЯЩ ЗАД ВСИЧКИ ТЕЗИ ДЯВОЛСКИ ИНТРИГИ ЕВРЕЙСКИ СИНЕДРИОН!

Де факто и де юре (по църковния канон), всеки който след решенията на събора от 867 г. се е опитвал да „възстановява” отношенията със западната църква, да влиза в духовно

общение или да сключва унии с нея, НА ПРАКТИКА СЕ ЯВЯВА ЕРЕТИК, ОТПАДНАЛ ОТ ПРАВОСЛАВНАТА ВЯРА В ДОГМАТИЧЕСКИ СИНКРЕТИЗЪМ. Днес този синкретизъм (обединение) вече е религиозен и се изразява в духовно общение между всички религии, което се явява нова глобална вяра в идващия фалшив юдейски месия антихрист.

За да се разбере за какво голямо и всеобхватно зло става въпрос, трябва да се види реакцията срещу изповедника на вярата патриарх Фотий I и съответно срещу решенията на православния събор – а тази реакция е МИГНОВЕНА.

Византийският император Михаил III бил убит и на негово място бил издигнат Василий I Македонец (далечния му наследник от същата Македонска династия – Васили II, ще извърши зверството с ослепяването на българските войници и ще зароби България, след което ще се нарече Българоубиец).

На 25 септември 867 г. новият император принудил Фотий да се откаже от патриаршеския престол.

Между 5 октомври 869 г. и 28 февруари 870 г. отново бил свикан църковен събор в Константинопол, който трябвало да помири Източната църква със Западната. Василий I изтъкнал политически причини. Всеки православен човек знае, че никакви земни плътски интереси не могат да „компенсират" еретическата гавра с думите на Господа. Затова Христос е предупредил такива като Василий: „каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си?" (Мат. 16:26).

На събора папските легати настояли да се премахнат всички разпореждания, взети по времето на патриарх Фотий, а също да бъдат свалени и анатемосани епископите, ръкоположени от него. Тези искания били приети.

Фактически това е първото фиксирано официално

отклонение в догматически синкретизъм.

През 877 г. отново било възвърнато патриаршеското достойнство на Фотий. На събор през 879-880 гг. отново били осъдени отклоненията на папството.

През 886 г. новия император Лъв VI за пореден път отстранява патриарх Фотий I и го изпраща в заточение, където изповедника умира.

Година преди това – през 885-та умира свети равноапостолен Методий Славянобългарски.

Това, което се случва със светите братя Кирил и Методий и с техните ученици при мисията им на запад е много показател пореден щрих към цялостната картина, която рисуваме.

В житията на светите седмочисленици намираме доказателства за много по-сериозни и стари фатални духовни проблеми в латинската църква, сред които *Filioque* е само върха на айсберга и се явява явно като техен резултат.

Ето какво например е записано:

„Не се слави Бог по този начин… Той е избрал само три езика - еврейски, гръцки и латински, чрез които подобава да се въздава слава на Бога… Това го говореха латинските клирици - архиереи, иереи и техните ученици… И не само това говореха, но проповядваха и други безчестия, като казваха, че под земята живеят велеглави човеци, че всяка змия е дяволско творение, и че който убие змия, ще се избави от девет гряха. Ако пък някой убие човек, три месеца да пие от дървена чаша, а до стъклена да не се докосва. При това ТЕ НЕ ЗАБРАНЯВАХА ДА СЕ ПРАВЯТ ЖЕРТВОПРИНОШЕНИЯ ПО СТАРИТЕ ОБИЧАИ и да се сключват безчестни женитби.” Житие на свети равноапостолен Кирил (869 г.)

Това е много съществен цитат, защото освен триезичната ерес, която днес се е изродила в директно отричане на понятието славянство, той показва най-добре пагубните суеверия и нечестието на част от западното латинско духовенство, което дори е позволявало езически жертвоприношения.

Това псевдохристиянско полуезичество на запад е довело до смяна на църковния календар, за да може да съвпадне Рождество с окултното почитане на зимното слънцестоене, наречено сатурналии. Много показателно за езическата окултна същност на папизма е обстоятелството, че човека извършил „поправката" на църковния календар сам себе си нарича

GREGORIUS XIII . PONT . (съкращение на pontifex) OPT. (съкращение на optimus) MAXIMUS. Преведено това означава: "ГРИГОРИЙ XIII, НАЙ - ДОБРИЯТ ВЪРХОВЕН ЖРЕЦ.

Езичеството на запада е изразено също в празници и понятия като Хелоуин, Истър (Easter -"великден" всъщност наименование на празника на саксонската "богиня" на пролетта Еостре), и в запазени окултни имена на дни от седмицата, като Sunday (деня на Слънцето), Monday (деня на

Луната), Saturday (наречен на “бог” Сатурн), Thursday (Thor's day – ден на скандинавския „бог” Тор), Friday (идващо от староанглийското frīġedæġ, което на езика на германските англо-саксонски заселници на острова означава ден на нордическата "богиня" Фриг (Frigg)) и т.н.

Езическите практики и еретическите „поправки” на казаното от Бога, извършвани от западнато духовенство фактически повтарят богоотстъпничеството на юдеите (и всъщност са предизвикани отново от тях).

Например самите фарисеи, които са се смятали за „ревнители на Закона“ биват ясно изобличени в окултизъм от свети Теофилакт Български: *„Защото към времето на Христовото пришествие, действително, и иудейските мъдреци се обърнали към езичество, както показва това ереста на фарисеите, ВЯРВАЩИ В СЪДБАТА И ЗВЕЗДОБРОЙСТВОТО.“*

Тълкуване на Евангелието от Иоана (Иоан 4:28-30). 2. Стр. 443

Още по-тъжно е било положението при другата главна юдейска секта – садукеите, които отричали възкресението, безсмъртието на душата, ангелите и духовния свят изобщо: *„настана разпра между фарисеи и садукеи, и множеството се раздвои. Защото садукеите казват, че няма възкресение, ни Ангел, ни дух;”*

(Деян. 23:7)

А при последната част от цитата на житието на свети Кирил явно става въпрос за „благославяне” от западнато духовенство на прелюбодейства – тоест на безпричинни разводи, прогонване на съпругите и женитби за други жени, защото свети Кирил Философ после казва: *„Но „вие вършехте това,*

което Аз ненавиждах; защото Господ беше свидетел между тебе и жената на твоите младини, която ти изостави; а тя е твоя другарка и жена на твоя завет". И в евангелието Господ казва: "Слушали сте, че бе казано от древните: "Не прелюбодействувай." Аз пък ви казвам, че всеки, който погледне на жена с пожелание, вече е прелюбодействувал с нея в сърцето си." И още е казано: "Аз ви казвам, че който напусне жена си, освен за прелюбодеяние, той я прави да прелюбодействува; и който вземе напусната от мъжа си, той прелюбодействува.";

Днес резултатите от тези действия са очевидни не само на запад, но и навсякъде по света, където те са разлели безнравствеността и разврата на своите либерални „ценности".

Споменатата триезична ерес всъщност е била сатанинска борба на западното духовенство с християнското просвещение на славяните, която много добре и безапелационно е изобличена от свети Кирил философ в неговото житие: *„Когато беше във Венеция, насъбраха се срещу него епископи, попове и черноризци, като врани срещу сокол, и повдигнаха триезичната ерес, като казваха:*

- Кажи ни, човече, как измисляш книги за славяните и ги учиш? Досега никой друг не е изнамерил такива книги.. Ние знаем само три езика, на които подобава да се слави Бог с книги: еврейски, гръцки, латински.

А философът им отговори:

- Не пада ли от Бога дъжд еднакво за всички? Също и слънцето не грее ли на всички?.. Ние пък знаем много народи, които имат книги и въздават слава на Бога всеки на своя език. Известно е, че такива са арменците, персите, абазгите, иверите, сугдите, готите, аварите, тирсите, хазарите, арабите, египтяните, сирийците и много други.

Ако не искате да разберете от тези примери, то поне от Писанието познайте Божията воля. Давид се провиква и казва: "Възпейте Бога, цяла земьо, възпейте Господу песен нова." И пак: "Възкликнете Господу, цяла земьо; пейте, възвеселете се и възпейте." И другаде: "Цялата земя да Ти се поклони и да Ти пее, да пее на Твоето име, Вишний." И пак: "Хвалете Господа всички народи, прославяйте Го всички люде." И пак: "Всичко, що диша, да хвали Господа". В евангелието пък е казано: "А на всички ония, които Го приеха, даде възможност да станат чеда Божии.""

Не случайно Венеция е спомената като център на тази антиславянска ерес. Този град е бил средище и на една друга дяволска креатура, която бавно обсебва и подкупва латинците, организира отстъплението им от християнството, кръстоностните походи, войната с православието, превземането на Константинопол от кръстоносците, отслабването на Византия и балканските народи и накрая падането им по османско иго – ТАЗИ ОРГАНИЗАЦИЯ Е СЪЩАТА, КОЯТО ОСЪЩЕСТВИ И ПРЕДАТЕЛСТВОТО, ЗАЛАВЯНЕТО, МЪЧЕНИЯТА, КРЪСТНИТЕ СТРАДАНИЯ И УБИЙСТВОТО НА БОЖИЯ СИН. ТЯ СЕ НАРИЧА СИНЕДРИОН – СЪВЕТА НА ЮДЕЙСКИТЕ МЪДРЕЦИ И ОЛИГАРСИ, РЪКОВОДЕН ЛИЧНО ОТ ТЕХНИЯ КНЯЗ. Не случайно в даден момент дожите на Венеция се оказват с еврейски произход, а тя става република – държавна организация, която е противна на богоустановената монархия. Такъв модел на управление, който задкулисно е контролиран от евреите, Синедриона се опитва да наложи навсякъде по света и днес вече е успял.

Следва продължение…

buditeli.info © 2017